

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 16/22
Λουξεμβούργο, 26 Ιανουαρίου 2022

Απόφαση στην υπόθεση T-286/09 RENV
Intel Corporation κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει εν μέρει την απόφαση με την οποία η Επιτροπή επέβαλε στην Intel πρόστιμο 1,06 δισεκατομμυρίων ευρώ

Η ανάλυση στην οποία προέβη η Επιτροπή είναι ελλιπής και δεν καθιστά δυνατό να αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμον ότι οι επίμαχες εκπτώσεις ήταν ικανές να προκαλέσουν αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα

Με απόφαση της 13ης Μαΐου 2009¹, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επέβαλε στον κατασκευαστή μικροεπεξεργαστών Intel πρόστιμο 1,06 δισεκατομμυρίων ευρώ λόγω κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης στην παγκόσμια αγορά επεξεργαστών² x86³, μεταξύ Οκτωβρίου 2002 και Δεκεμβρίου 2007, δια της εφαρμογής πρακτικής η οποία είχε σκοπό τον εκτοπισμό των ανταγωνιστών της από την αγορά.

Κατά την Επιτροπή, η κατάχρηση αυτή συνίστατο σε δύο τύπους εμπορικής συμπεριφοράς που υιοθέτησε η Intel έναντι των εμπορικών της εταίρων, ήτοι απροκάλυπτους περιορισμούς και υπό όρους εκπτώσεις. Όσον αφορά ειδικότερα τις τελευταίες, η Intel χορήγησε εκπτώσεις σε τέσσερις στρατηγικούς κατασκευαστές εξοπλισμού πληροφορικής [Dell, Lenovo, Hewlett-Packard (HP) και NEC], υπό τον όρο ότι οι τελευταίοι θα αγοράζουν από αυτήν το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο των επεξεργαστών τους x86. Ομοίως, η Intel κατέβαλε χρηματικά ποσά σε μια ευρωπαϊκή επιχείρηση λιανικής πωλήσεως μικροηλεκτρονικών συσκευών (Media-Saturn-Holding) υπό τον όρο ότι η τελευταία θα πωλεί αποκλειστικά υπολογιστές εξοπλισμένους με επεξεργαστές x86 της Intel. Με τις λόγω εκπτώσεις και τα χρηματικά ποσά (στο εξής: επίμαχες εκπτώσεις), η Intel επιδίωκε να εξασφαλίσει ως πιστούς πελάτες τους τέσσερις κατασκευαστές εξοπλισμού και τη Media-Saturn και να περιορίσει έτσι σε σημαντικό βαθμό τη δυνατότητα των ανταγωνιστών της να την ανταγωνιστούν με βάση τα προτερήματα των επεξεργαστών x86 δικής τους κατασκευής. Η αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά της Intel συνέτεινε, ως εκ τούτου, στον περιορισμό των επιλογών των καταναλωτών και των κινήτρων προς καινοτομία.

Η προσφυγή την οποία άσκησε η Intel κατά της ανωτέρω απόφασης απορρίφθηκε στο σύνολό της από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014⁴. Με απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, εκδοθείσα επί της αιτήσεως αναιρέσεως της Intel, το Δικαστήριο αναίρεσε την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και ανέπεμψε την υπόθεση σε αυτό⁵.

Προς στήριξη του αιτήματός της για αναίρεση της αρχικής απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, η Intel υποστήριξε, ειδικότερα, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λόγω της παράλειψης εξέτασης των επίμαχων εκπτώσεων υπό το πρίσμα του συνόλου των κρίσιμων εν προκειμένω περιστάσεων. Συναφώς, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το Γενικό Δικαστήριο

¹ Απόφαση C(2009) 3726 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2009, σχετικά με διαδικασία του άρθρου [102 ΣΛΕΕ] και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/C 3/37.990 — Intel).

² Ο επεξεργαστής αποτελεί βασικό εξάρτημα κάθε υπολογιστή, τόσο από πλευράς συνολικής επίδοσης όσο και από πλευράς κόστους της συσκευής.

³ Οι μικροεπεξεργαστές που χρησιμοποιούνται στους υπολογιστές κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες, ήτοι στους επεξεργαστές x86 και στους επεξεργαστές με διαφορετική αρχιτεκτονική. Η αρχιτεκτονική x86 αποτελεί πρότυπο σχεδιασμένο από την Intel, που καθιστά δυνατή τη λειτουργία αμφοτέρων των λειτουργικών συστημάτων Windows και Linux.

⁴ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2014, Intel κατά Επιτροπής, [T-286/09](#) (βλ. επίσης [AT αριθ. 82/14](#)).

⁵ Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, Intel κατά Επιτροπής, [C-413/14 P](#) (βλ. επίσης [AT αριθ. 90/17](#)) (στο εξής: ανααιρετική απόφαση).

στηρίχθηκε, όπως ακριβώς και η Επιτροπή, στην παραδοχή ότι οι εκπτώσεις υπέρ πιστών πελατών που χορηγεί επιχείρηση κατέχουσα δεσπόζουσα θέση έχουν εκ φύσεως την ικανότητα να περιορίσουν τον ανταγωνισμό, οπότε δεν απαιτούνταν ανάλυση του συνόλου των περιστάσεων της υπό κρίση υπόθεσης και, ειδικότερα, εφαρμογή του κριτηρίου του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή (γνωστού στην αγγλική γλώσσα ως *as efficient competitor test*)⁶, προκειμένου να διαπιστωθεί η κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης. Εντούτοις, η Επιτροπή προέβη, με την απόφασή της, σε ενδελεχή εξέταση των περιστάσεων αυτών, βάσει της οποίας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ένας εξίσου αποτελεσματικός ανταγωνιστής θα ήταν υποχρεωμένος να ορίσει μη βιώσιμες τιμές και ότι, ως εκ τούτου, η πρακτική των επίμαχων εκπτώσεων θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια τον εκτοπισμό του ανταγωνιστή αυτού από την αγορά. Το Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι το κριτήριο του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή θεωρήθηκε πραγματικά σημαντικό στο πλαίσιο της εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμησης της ικανότητας των επίμαχων πρακτικών να προκαλέσουν τον εκτοπισμό των ανταγωνιστών από την αγορά και, ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει το σύνολο των επιχειρημάτων της Intel σχετικά με το κριτήριο αυτό και την εφαρμογή του από την Επιτροπή. Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη στην εξέταση αυτή, το Δικαστήριο αναίρεσε την αρχική απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και ανέπεμψε την υπόθεση σε αυτό, προκειμένου να μπορέσει να εξετάσει, υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων της Intel, την ικανότητα των επίμαχων εκπτώσεων να περιορίσουν τον ανταγωνισμό.

Με την απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2022, το Γενικό Δικαστήριο, αποφαινόμενο επί της αναπομπής, ακυρώνει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που με αυτήν χαρακτηρίζονται καταχρηστικές οι επίμαχες εκπτώσεις, κατά την έννοια του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, και επιβάλλεται πρόστιμο στην Intel λόγω του συνόλου των ενεργειών της που χαρακτηρίστηκαν καταχρηστικές.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Προκαταρκτικώς, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει την έκταση της διαφοράς κατόπιν αναπομπής. Συναφώς, επισημαίνει ότι η αναίρεση της αρχικής απόφασης ήταν δικαιολογημένη λόγω ενός σφάλματος και μόνον, το οποίο αφορούσε την παράλειψη συνεκτίμησης, με την αρχική απόφαση, της επιχειρηματολογίας με την οποία η Intel απέβλεπε στην αμφισβήτηση της ανάλυσης του κριτηρίου του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή στην οποία προέβη η Επιτροπή. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι μπορεί να επαναλάβει, στο πλαίσιο της εξετάσεώς του, το σύνολο των εκτιμήσεων που δεν αμφισβητήθηκαν κατ' αναίρεση ή, εν πάση περιπτώσει, εκείνες που δεν ενέχουν τη διαπιστωθείσα από το Δικαστήριο πλάνη. Στη συγκεκριμένη υπόθεση, πρόκειται, αφενός, για τις διαπιστώσεις της αρχικής απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τους αποκάλυπτους περιορισμούς και τον παράνομο χαρακτήρα τους υπό το πρίσμα του άρθρου 102 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, κατά το Γενικό Δικαστήριο, το Δικαστήριο δεν κατέστησε ανίσχυρη, επί της αρχής, τη διάκριση την οποία πραγματοποιεί η προσβαλλόμενη απόφαση μεταξύ των ενεργειών οι οποίες συνιστούν αποκάλυπτους περιορισμούς και των λοιπών ενεργειών της Intel οι οποίες καλύπτονται από την επίμαχη ανάλυση του κριτηρίου του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο επανέλαβε τις εκτιμήσεις της αρχικής απόφασης σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή απέδειξε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την ύπαρξη των επίμαχων εκπτώσεων.

Κατόπιν της διευκρίνισης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο αρχίζει την εξέτασή του αιτήματος για ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης παραθέτοντας, πρώτον, τη μέθοδο που έχει ορίσει το Δικαστήριο για την εκτίμηση του ζητήματος αν ένα σύστημα εκπτώσεων μπορεί να περιορίσει τον ανταγωνισμό. Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζει ότι, μολονότι ένα σύστημα εκπτώσεων που έχει θεσπιστεί από επιχείρηση κατέχουσα δεσπόζουσα θέση στην αγορά μπορεί να χαρακτηριστεί ως

⁶ Η πραγματοποιηθείσα οικονομική ανάλυση αφορούσε, εν προκειμένω, την ικανότητα των επίμαχων εκπτώσεων να εκτοπίσουν από την αγορά έναν ανταγωνιστή ο οποίος είναι εξίσου αποτελεσματικός με την Intel χωρίς ωστόσο να κατέχει δεσπόζουσα θέση. Συγκεκριμένα, σκοπός της ανάλυσης ήταν να προσδιοριστεί η τιμή στην οποία ένας ανταγωνιστής εξίσου αποτελεσματικός με την Intel, ο οποίος έχει κόστος όμοιο με αυτήν, θα ήταν αναγκασμένος να πωλεί τους επεξεργαστές του, ως αντιστάθμισμα, για έναν κατασκευαστή εξοπλισμού πληροφορικής ή μια επιχείρηση λιανικής πώλησεως μικροηλεκτρονικών συσκευών, της απώλειας των επίμαχων εκπτώσεων της Intel., προκειμένου να καθοριστεί αν ο ανταγωνιστής αυτός μπορεί πάντα να καλύπτει το κόστος του σε μια τέτοια περίπτωση.

περιορισμός του ανταγωνισμού, εφόσον, λαμβανομένης υπόψη της φύσεώς του, μπορεί να θεωρηθεί κατά τεκμήριο ότι έχει περιοριστικά του ανταγωνισμού αποτελέσματα, εντούτοις, στη συγκεκριμένη υπόθεση, πρόκειται για απλό τεκμήριο που δεν απαλλάσσει σε κάθε περίπτωση την Επιτροπή από την υποχρέωση να εξετάσει τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματά του. Επομένως, εφόσον μια επιχείρηση που κατέχει δεσπίζουσα θέση υποστηρίζει, κατά τη διοικητική διαδικασία, προσκομίζοντας σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, ότι η συμπεριφορά της δεν ήταν ικανή να περιορίσει τον ανταγωνισμό και, ειδικότερα, να προκαλέσει τον εκτοπισμό ανταγωνιστών από την αγορά που της προσάπτεται, η Επιτροπή οφείλει να αναλύσει την ικανότητα του συστήματος εκπτώσεων να προκαλέσει εκτοπισμό των ανταγωνιστών. Στο πλαίσιο της ανάλυσης αυτής, το θεσμικό όργανο οφείλει όχι μόνο να αναλύσει, αφενός, τη σπουδαιότητα της δεσπίζουσας θέσης της επιχείρησης στην οικεία αγορά και, αφετέρου, το ποσοστό κάλυψης της αγοράς από την επίμαχη πρακτική, καθώς και τις συνθήκες και τους τρόπους χορήγησης των επίμαχων εκπτώσεων, τη διάρκεια χορήγησής τους και το ύψος τους, αλλά επίσης να εκτιμήσει εάν υφίσταται ενδεχομένως στρατηγική σκοπούσα στον εκτοπισμό των ανταγωνιστών που είναι τουλάχιστον εξίσου αποτελεσματικοί. Εκτός αυτού, όταν η Επιτροπή εφαρμόζει το κριτήριο του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή, το κριτήριο αυτό αποτελεί μέρος των στοιχείων τα οποία πρέπει να λαμβάνει υπόψη το θεσμικό όργανο κατά την εκτίμηση της ικανότητας του συστήματος εκπτώσεων να περιορίσει τον ανταγωνισμό.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εξακριβώνει, καταρχάς, αν η εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της ικανότητας των επίμαχων εκπτώσεων να περιορίσουν τον ανταγωνισμό στηρίζεται στην ως άνω περιγραφείσα μέθοδο. Συναφώς, επισημαίνει εκ προοιμίου ότι η Επιτροπή υπέπεσε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον, παρόλο που εφαρμόσε το κριτήριο του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή, εντούτοις εκτίμησε ότι το κριτήριο αυτό δεν ήταν αναγκαίο ώστε να μπορέσει να αποδείξει τον καταχρηστικό χαρακτήρα των επίμαχων εκπτώσεων της Intel. Τούτου λεχθέντος, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι δεν μπορεί να δεχτεί την εκτίμηση αυτή της Επιτροπής. Δεδομένου ότι η αναιρετική απόφαση επισημαίνει ότι το κριτήριο του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή θεωρήθηκε πραγματικά σημαντικό στο πλαίσιο της εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμησης της ικανότητας της πρακτικής των εκπτώσεων να προκαλέσει τον εκτοπισμό των εξίσου αποτελεσματικών ανταγωνιστών από την αγορά, το Γενικό Δικαστήριο ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει το σύνολο των επιχειρημάτων της Intel σχετικά με το κριτήριο αυτό.

Τρίτον, στο μέτρο που η ανάλυση της ικανότητας των επίμαχων εκπτώσεων να περιορίσουν τον ανταγωνισμό εντάσσεται στο πλαίσιο της απόδειξης της ύπαρξης παράβασης του δικαίου του ανταγωνισμού, εν προκειμένω της κατάχρησης δεσπίζουσας θέσης, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει τους κανόνες για την κατανομή του βάρους απόδειξης και τον απαιτούμενο βαθμό αποδεικτικής ισχύος των αποδεικτικών στοιχείων. Συγκεκριμένα, η αρχή του τεκμηρίου αθωότητας, που εφαρμόζεται και εν προκειμένω, επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να αποδεικνύει την ύπαρξη τέτοιας παράβασης, εν ανάγκη μέσω δέσμης συγκεκριμένων και συγκλινόντων αποδεικτικών στοιχείων, κατά τρόπον ώστε να μην παραμένει καμία σχετική αμφιβολία. Όταν το θεσμικό όργανο υποστηρίζει ότι τα αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά δεν μπορούν να εξηγηθούν διαφορετικά παρά μόνον σε συνάρτηση με την ύπαρξη αντίθετης προς τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς, η ύπαρξη της επίμαχης παράβασης πρέπει να θεωρείται ως ανεπαρκώς αποδειχθείσα εφόσον οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις κατορθώνουν να προβάλουν διαφορετική εύλογη εξήγηση των περιστατικών. Αντιθέτως, όταν η Επιτροπή στηρίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία τα οποία είναι, κατ' αρχήν, ικανά να αποδείξουν την ύπαρξη της παράβασης, απόκειται στις οικείες επιχειρήσεις να αποδείξουν την ανεπαρκή αποδεικτική αξία των στοιχείων αυτών.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει υπό το πρίσμα αυτών των κανόνων τα επιχειρήματα όσον αφορά τα σφάλματα που φέρεται ότι διέπραξε η Επιτροπή στο πλαίσιο της ανάλυσής της σχετικά με τον εξίσου αποτελεσματικό ανταγωνιστή. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον την ικανότητα καθεμιάς εκ των επίμαχων εκπτώσεων να προκαλέσουν εκτοπισμό των ανταγωνιστών από την αγορά, λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που προέβαλε η Intel όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής αξιολόγηση των κρίσιμων κριτηρίων ανάλυσης.

Συγκεκριμένα, πρώτον, όσον αφορά την εφαρμογή του κριτηρίου του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή ως προς την Dell, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, η Επιτροπή μπορούσε, βεβαίως, να στηριχθεί θεμιτώς, για την αξιολόγηση του «διεκδικήσιμου μεριδίου»⁷, σε στοιχεία γνωστά σε άλλους επιχειρηματίες πλην της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχείρησης. Εντούτοις, αφού εξέτασε τα σχετικά στοιχεία που προσκόμισε η Intel, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει ότι τα στοιχεία αυτά είναι ικανά να δημιουργήσουν αμφιβολία στον δικαστή ως προς το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης, κρίνοντας, κατά συνέπεια, ανεπαρκή τα στοιχεία βάσει των οποίων διαπίστωσε η Επιτροπή ότι οι χορηγούμενες στην Dell εκπτώσεις μπορούσαν να προκαλέσουν εκτοπισμό των ανταγωνιστών από την αγορά καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου. Δεύτερον, το ίδιο ισχύει, κατά το Γενικό Δικαστήριο, για την ανάλυση της έκπτωσης προς την HP, δεδομένου ιδίως ότι το διαπιστωθέν αποτέλεσμα εκτοπισμού δεν αποδείχθηκε για το σύνολο της παραβατικής περιόδου. Τρίτον, όσον αφορά τις εκπτώσεις που χορηγήθηκαν, υπό διάφορους όρους, σε εταιρίες του ομίλου NEC, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει δύο σφάλματα στην ανάλυση της Επιτροπής, εκ των οποίων το πρώτο αφορά την αξία των υπό όρους εκπτώσεων και το άλλο την ανεπαρκή δικαιολόγηση της προβολής των αποτελεσμάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή του κριτηρίου του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή για ένα μόνο τρίμηνο στο σύνολο της παραβατικής περιόδου. Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ανεπάρκεια αποδεικτικών στοιχείων, όσον αφορά την ικανότητα των χορηγούμενων προς τη Lenovo εκπτώσεων να προκαλέσουν εκτοπισμό των ανταγωνιστών από την αγορά, λόγω σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την ποσοτική εκτίμηση των επίμαχων πλεονεκτημάτων σε είδος. Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο ίδιο συμπέρασμα και ως προς την ανάλυση του κριτηρίου του εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή σε σχέση με τη Media-Saturn, εκτιμώντας, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή δεν παρέσχε καμία διευκρίνιση ως προς τους λόγους για τους οποίους, στο πλαίσιο της ανάλυσης των ποσών που καταβλήθηκαν σε αυτήν την επιχείρηση λιανικής πωλήσεως, προέβλεπε στο σύνολο της παραβατικής περιόδου τα αποτελέσματα τριμήνου της ανάλυσης των εκπτώσεων που χορηγήθηκαν προς την NEC.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο εξακριβώνει αν η προσβαλλόμενη απόφαση έλαβε δεόντως υπόψη όλα τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να αποδειχθεί η ικανότητα των τιμολογιακών πρακτικών να προκαλέσουν εκτοπισμό των ανταγωνιστών από την αγορά, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου. Επ' αυτού, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε δεόντως το κριτήριο σχετικά με το ποσοστό κάλυψης της αγοράς από την αμφισβητούμενη πρακτική ούτε ανέλυσε ορθώς τη διάρκεια των εκπτώσεων.

Κατά συνέπεια, από το σύνολο των ανωτέρω εκτιμήσεων προκύπτει ότι **η ανάλυση στην οποία προέβη η Επιτροπή είναι ελλιπής και, εν πάση περιπτώσει, δεν καθιστά δυνατό να αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμον ότι οι επίμαχες εκπτώσεις ήταν ικανές να προκαλέσουν αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα και για τον λόγο αυτόν το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής**, κατά το μέρος που οι ως άνω πρακτικές χαρακτηρίζονται καταχρηστικές κατά την έννοια του άρθρου 102 ΣΛΕΕ.

Τέλος, όσον αφορά την επιρροή που ασκεί η μερική ακύρωση αυτή της προσβαλλόμενης απόφασης στο ποσό του προστίμου που επέβαλε η Επιτροπή στην Intel, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει το ποσό του προστίμου που αφορά αποκλειστικώς τους αποκάλυπτους περιορισμούς. Κατά συνέπεια, **ακυρώνει στο σύνολό του το άρθρο της προσβαλλόμενης απόφασης με το οποίο επιβάλλεται στην Intel πρόστιμο ύψους 1,06 δισεκατομμυρίων ευρώ λόγω της διαπιστωθείσας παράβασης.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών και δέκα ημερών από της κοινοποίησής της.

⁷ Με την έκφραση αυτή ορίζεται, εν προκειμένω, το μερίδιο αγοράς ως προς το οποίο οι πελάτες της Intel ήταν διατεθειμένοι και σε θέση να μεταφέρουν τον εφοδιασμό τους σε άλλον προμηθευτή και το οποίο ήταν κατ' ανάγκη περιορισμένο, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της φύσης του προϊόντος καθώς και της εμπορικής φήμης της Intel και του προφίλ της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106